

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzje z dnia 14 października 2014 roku i 28 listopada 2014 roku oraz odmówił U. N. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 1 października 2008 roku mężu J. N. z uwagi na to, że w dziesięcioleciu przed zgonem tj. od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2008 roku J. N. posiadał okres składkowy i nieskładkowy łącznie w wymiarze 1 roku, 5 miesięcy i 8 dni, w tym okresów składkowych w ilości 1 roku, 1 miesiąca i 9 dni oraz okresów nieskładkowych w ilości 3 miesięcy i 29 dni. Organ rentowy dodatkowo wskazał, iż ogólny staż ubezpieczony zmarłego wynosi 26 lat i 2 miesiące okresów składkowych i nieskładkowych, w tym okresów składkowych w ilości 25 lat, 6 miesięcy i 10 dni oraz okresów nieskładkowych w ilości 7 miesięcy i 20 dni. Wobec nieudokumentowania wymaganych 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz braku łącznie 30 letniego okresu składkowego odmówiono przyznania renty rodzinnej po zmarłym J. N.. Organ podał, że do stażu pracy nie zaliczono okresów urlopów bezpłatnych: od 11 czerwca 2007 roku do 15 czerwca 2007 roku, od 5 lipca 2007 roku do 6 lipca 2007 roku, od 23 lipca 2007 roku do 27 lipca 2007 roku, od 3 sierpnia 2007 roku do 3 sierpnia 2007 roku, od 3 września 2007 roku do 7 września 2007 roku, od 28 września 2007 roku do 28 września 2007 roku, od 3 grudnia 2007 roku do 4 grudnia 2007 roku, od 13 marca 2008 roku do 9 kwietnia 2008 roku, od 25 kwietnia 2008 roku do 30 kwietnia 2008 roku oraz okresu od 16 października 1970 roku do 15 listopada 1970 roku ponieważ zmarły nie podjął zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne. /decyzja – k. 127-128 akt ZUS/

Wnioskodawczyni uznając powyższą decyzję za krzywdzącą w dniu 13 marca 2015 roku wniosła od niej odwołanie. / odwołanie – k. 2/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 10 kwietnia 2015 roku organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wywodząc jak uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. /odpowiedź na odwołanie – k. 3-3 odw./

W toku procesu wnioskodawczyni oświadczyła, że data niezdolności do pracy zmarłego powinna przypadać na 2004 rok, w którym cierpiał już na schorzenie marskości wątroby. /stanowiska 00:01:09 -00:08:56 – płyta CD k. 12, 00:04:15 - 00:06:34 – płyta CD k. 4/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. N. zmarł w dniu 1 października 2008 roku w Ł.. /kopia odpisu skróconego aktu zgonu - k. 37-38 akt ZUS/

U. N., urodzona w dniu (...), w dniu 1 października 2014 roku złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu J. N..

/wniosek k. 1-30 akt ZUS, odpis skróconego aktu małżeństwa k. 35-36 akt ZUS/

Decyzją z dnia 14 października 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił U. N. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 1 października 2008 roku mężu J. N. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż na podstawie zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, że w dziesięcioleciu przed zgonem tj. od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2008 roku J. N. posiadał okres składkowy i nieskładkowy wskazany w skarżonej decyzji. Organ rentowy dodatkowo wskazał, iż ogólny staż ubezpieczony zmarłego wynosi 1 rok, 1 miesiąc i 9 dni okresów składkowych. Organ podał, że do stażu pracy nie zaliczono okresów urlopów bezpłatnych wskazanych w skarżonej decyzji. /decyzja – k. 63-64 akt ZUS/

W dniu 19 listopada 2014 roku wnioskodawczyni ponownie wniosła o przyznanie renty rodzinnej, załączając dokumentację potwierdzającą zatrudnienia jej zmarłego męża. /pismo k. 65-66 akt ZUS/

Decyzją z dnia 28 listopada 2014 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. uchylił decyzję z dnia 14 października 2014 roku oraz odmówił U. N. prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 1 października 2008

roku mężu J. N. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, iż na podstawie zgromadzonej dokumentacji stwierdzono, że w dziesięcioleciu przed zgonem tj. od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2008 roku J. N. posiadał okres składkowy i nieskładkowy wskazany w skarżonej decyzji. Organ rentowy dodatkowo wskazał, iż ogólny staż ubezpieczony zmarłego wynosi 16 lat, 1 miesiąc i 13 dni okresów składkowych. Organ podał, że do stażu pracy nie zaliczono okresów urlopów bezpłatnych oraz okresu od dnia 16 października 1970 roku do dnia 15 listopada 1970 roku z powodów wskazanych w skarżonej decyzji. /decyzja – k. 87-88 akt ZUS/

W dniach 4 grudnia 2014 roku, 28 stycznia 2015 roku i 29 stycznia 2015 roku wnioskodawczyni ponowiła wnioszek o przyznanie renty rodzinnej, załączając kolejną dokumentację. /pisma k. 89/90, 111-112, 117-118 akt ZUS/

J. N. w ostatnim dziesięcioleciu przypadającym przed datą powstania niezdolności do pracy (zgonu) tj. od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2008 roku legitymował się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze 1 roku, 5 miesięcy i 8 dni,

na który składają się niżej wymienione okresy ubezpieczenia:

- okresy składkowe w łącznym wymiarze 1 roku, 1 miesiąca i 9 dni przypadające w okresach: od dnia 1 marca 2007 roku do dnia 10 czerwca 2007 roku, od dnia 16 czerwca 2007 roku do dnia 4 lipca 2007 roku, od dnia 7 lipca 2007 roku do dnia 22 lipca 2007 roku, od dnia 28 lipca 2007 roku do dnia 2 sierpnia 2007 roku, od dnia 4 sierpnia 2007 roku do dnia 2 września 2007 roku, od dnia 8 września 2007 roku do dnia 27 września 2007 roku, od dnia 29 września 2007 roku do dnia 2 grudnia 2007 roku, od dnia 5 grudnia 2007 roku do dnia 12 marca 2008 roku, od dnia 10 kwietnia 2008 roku do dnia 24 kwietnia 2008 roku, od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 1 października 2008 roku;

- okresy nieskładkowe w łącznym wymiarze 3 miesięcy i 29 dni, przypadające w okresach od dnia 7 lutego 2008 roku do dnia 13 lutego 2008 roku, od dnia 3 marca 2008 roku do dnia 12 marca 2008 roku, od dnia 19 czerwca 2008 roku do dnia 1 października 2008 roku.

/karta przebiegu zatrudnienia – k. 61-62 akt ZUS, decyzja – k. 127-128 akt ZUS/

Sumaryczny staż ubezpieczenia J. N. wynosi 26 lat i 2 miesiące, na który składają się niżej wymienione okresy ubezpieczenia:

- okresy składkowe w łącznym wymiarze 25 lat, 6 miesięcy i 10 dni przypadające w okresach: od dnia 8 września 1967 roku do dnia 21 października 1968 roku, od dnia 25 października 1968 roku do dnia 15 października 1970 roku, od dnia 16 listopada 1970 roku do dnia 8 lipca 1972 roku, od dnia 12 lipca 1972 roku do dnia 31 października 1980 roku, od dnia 1 grudnia 1980 roku do dnia 17 listopada 1982 roku, od dnia 13 stycznia 1983 roku do dnia 13 maja 1983 roku, od dnia 19 maja 1983 roku do dnia 31 grudnia 1984 roku, od dnia 4 marca 1985 roku do dnia 30 listopada 1992 roku, od dnia 1 marca 2007 roku do dnia 10 czerwca 2007 roku, od dnia 16 czerwca 2007 roku do dnia 4 lipca 2007 roku, od dnia 7 lipca 2007 roku do dnia 22 lipca 2007 roku, od dnia 28 lipca 2007 roku do dnia 2 sierpnia 2007 roku, od dnia 4 sierpnia 2007 roku do dnia 2 września 2007 roku, od dnia 8 września 2007 roku do dnia 27 września 2007 roku, od dnia 29 września 2007 roku do dnia 2 grudnia 2007 roku, od dnia 5 grudnia 2007 roku do dnia 12 marca 2008 roku, od dnia 10 kwietnia 2008 roku do dnia 24 kwietnia 2008 roku, od dnia 1 maja 2008 roku do dnia 1 października 2008 roku;

- okresy nieskładkowe w łącznym wymiarze 7 miesięcy i 20 dni, przypadające w okresach: od dnia 12 marca 1992 roku do dnia 10 kwietnia 1992 roku, od dnia 15 czerwca 1992 roku do dnia 27 czerwca 1992 roku, od dnia 1 lipca 1992 roku do dnia 8 sierpnia 1992 roku, od dnia 7 października 1992 roku do dnia 31 października 1992 roku, od dnia 26 listopada 1992 roku do dnia 30 listopada 1992 roku, od dnia 7 lutego 2008 roku do dnia 13 lutego 2008 roku, od dnia 3 marca 2008 roku do dnia 12 marca 2008 roku, od dnia 19 czerwca 2008 roku do dnia 1 października 2008 roku.

/okoliczność bezsporna, karta przebiegu zatrudnienia k. 125-126 akt ZUS, decyzja – k. 127-128 akt ZUS/

Do stażu pracy nie zaliczono okresów urlopów bezpłatnych: od 11 czerwca 2007 roku do 15 czerwca 2007 roku, od 5 lipca 2007 roku do 6 lipca 2007 roku, od 23 lipca 2007 roku do 27 lipca 2007 roku, od 3 sierpnia 2007 roku do 3 sierpnia 2007 roku, od 3 września 2007 roku do 7 września 2007 roku, od 28 września 2007 roku do 28 września 2007 roku, od 3 grudnia 2007 roku do 4 grudnia 2007 roku, od 13 marca 2008 roku do 9 kwietnia 2008 roku, od 25 kwietnia 2008 roku do 30 kwietnia 2008 roku oraz okresu od 16 października 1970 roku do 15 listopada 1970 roku ponieważ zmarły nie podjął zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej, a zatem nie była opłacana składka na ubezpieczenie społeczne. /okoliczność bezsporna, karta przebiegu zatrudnienia k. 125-126 akt ZUS, decyzja – k. 127-128 akt ZUS/

J. N. nie podjął zatrudnienia po odbyciu zasadniczej służby wojskowej w okresie od dnia 25 października 1968 roku do dnia 15 października 1970 roku. Zatrudnienie podjął dopiero w dniu 16 listopada 1970 roku tj. po upływie 30 dniowego terminu na podjęcie zatrudnienia. /okoliczność bezsporna, zaświadczenie o odbyciu służby wojskowej k. 67/68 akt ZUS, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach k. 77-78 akt ZUS, świadectwo pracy k. 79/80 akt ZUS/

W badaniu hepatologicznym rozpoznano u zmarłego męża wnioskodawczynie J. N. marskość wątroby z cechami niewydolności narządu i objawami śpiączki wątrobowej, która powstała w wyniku choroby alkoholowej będąca przyczyną jego śmierci.

J. N. był częściowo niezdolny do pracy od sierpnia 2005 roku tj. od pierwszej hospitalizacji z powodu krwawienia z przewodu pokarmowego w wyniku dokonanej marskości wątroby na tle nadużywania alkoholu (ZZA). Natomiast od 2008 roku niezdolność ta była całkowita.

Brak dokumentacji ewentualnego leczenia chorego sprzed 2008 roku nie pozwala na dokładne sprecyzowanie wcześniejszego stopnia niezdolności do pracy. Jednakże w oparciu o ogólnie znane o tego rodzaju schorzenia wątroby w wyniku nadużywania alkoholu należy przypuszczać, że niezdolność do pracy co najmniej częściowa zmarłego J. N. istniała od 2-3 lat.

/dokumentacja lekarska – koperta k. 27, koperta k. 35, koperta k. 3, opinia biegłego hepatologa A. B. k. 58-60/ .

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dokumenty, które nie budzą wątpliwości co do ich wiarygodności oraz opinii biegłego specjalisty z zakresu hepatologii. Opinia ta jest wiarygodna i została sporządzona przez biegłego o specjalnościach właściwego z punktu widzenia schorzeń, na które cierpiał mąż wnioskodawczynie, w oparciu o analizę przedłożonej dokumentacji lekarskiej. Biegły określił schorzenia występujące u badanego i ocenił ich znaczenie dla jego zdolności do pracy, odnosząc swą ocenę do kwalifikacji zawodowych męża wnioskodawczynie. W ocenie Sądu, złożona do sprawy opinia nie zawiera żadnych braków i wyjaśnia wszystkie okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Zdaniem Sądu, opinia biegłego jest rzetelna, sporządzona zgodnie z wymaganiami fachowości i niezbędną wiedzą w zakresie stanowiącym jej przedmiot. Wynikające z niej wnioski są logiczne i prawidłowo uzasadnione. Nie była ona kwestionowana przez żadną ze stron postępowania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Na mocy art. 67 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2016 r., poz.887 ze zm.) do renty rodzinnej uprawnieni są (...) spełniający warunki określone w art. 68-71 małżonek (wdowa i wdowiec).

Zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń.

Ustęp 2 omawianego przepisu stanowi, iż przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy.

W przedmiotowej sprawie niesporne jest, iż zmarły nie miał ustalonego prawa do emerytury.

Warunki do renty z tytułu niezdolności do pracy określają natomiast przepisy wskazanej ustawy w art. 57 i 58 ust. 2.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1. jest niezdolny do pracy;
2. ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;
3. niezdolność do pracy powstała w wymienionych okresach składkowych lub nieskładkowych albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Jak stanowi art. 58 ust. 1 warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 5, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie co najmniej: 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

W myśl ust. 2, okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej.

Ponadto ustawodawca nowelizacją przepisu art. 58 ustawy emerytalnej (dodany do art. 58 ust. 4), która weszła w życie od 23 września 2011 roku, odstąpił od wykazywania powyższych okresów składkowych i nieskładkowych przez ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy, o którym mowa w art. 6, wynoszący co najmniej 25 lat dla kobiety i 30 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Dodatkowo należy wskazać, iż stosownie do treści art.5 ust.1 przytoczanej ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, okresy: składkowe, o których mowa w art. 6 i nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

Natomiast stosownie do brzmienia ust.2 omawianego przepisu przy ustalaniu prawa do emerytury i renty oraz obliczaniu ich wysokości okresy nieskładkowe uwzględnia się w wymiarze nieprzekraczającym jednej trzeciej udowodnionych okresów składkowych.

Odnosząc powyższe przepisy do ustalonego stanu faktycznego wskazać należy, że w 10-leciu przed zgonem tj. w okresie od dnia od dnia 1 października 1998 roku do dnia 30 września 2008 roku wnioskodawczyni wykazała łącznie 1 rok, 5 miesięcy i 8 dni okresów ubezpieczenia zmarłego męża, w tym 1 rok, 1 miesiąc i 9 dni okresów składkowych oraz 3 miesiące i 29 dni okresów nieskładkowych. Nadto ogólny okres podlegania ubezpieczeniu zmarłego nie wynosi co najmniej 30 lat, bowiem sumaryczny staż ubezpieczenia J. N. wynosi 26 lat i 2 miesiące.

Bezspornym jest w przedmiotowej, iż zmarły nie miał ustalonego prawa do emerytury, ani też nie spełniał warunków do uzyskania tego świadczenia oraz że zmarły w chwili śmierci był osobą całkowicie niezdolną do pracy, co wynika wprost z przepisów prawa. Niekwestionowaną okolicznością było także uwzględnione przez organ rentowy okresy składkowe i nieskładkowe zmarłego męża wnioskodawczyni.

Wnioskodawczyni w odwołaniu od spornej decyzji kwestionowała datę powstania niezdolności do pracy jej męża, podnosząc, że J. N. był niezdolny do pracy już w 2004 roku z powodu schorzenia marskości wątroby.

W myśl art. 12 ustawy o rentach i emeryturach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, natomiast częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne /art. 13 ust. 1/.

Stosownie zaś do brzmienia art. 13 ust. 5 analizowanej ustawy w przypadku stwierdzenia naruszenia sprawności organizmu w stopniu powodującym konieczność stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innej osoby w zaspokajaniu podstawowych potrzeb życiowych orzeka się niezdolność do samodzielnej egzystencji. Przepisy ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

Z dokonanych na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego, ustaleń, a w szczególności z opinii biegłego specjalisty z zakresu hepatologii wynika jednoznacznie, że nie zostały spełnione warunki do zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania odwołującej prawa do renty rodzinnej, gdyż stwierdzone u jej męża schorzenie w postaci marskości wątroby z cechami niewydolności narządu i objawami śpiączki wątrobowej powstałe w wyniku choroby alkoholowej będące przyczyną jego śmierci, wprawdzie powoduje u męża wnioskodawczyni całkowitą niezdolność do pracy jednakże powstała ona dopiero w 2008 roku lub wcześniej, a także częściową niezdolność do pracy jednakże powstała ona dopiero w sierpniu 2015 roku tj. od pierwszej hospitalizacji z powodu krwawienia z przewodu pokarmowego w wyniku dokonanej marskości wątroby na tle nadużywania alkoholu (ZZA).

Jednocześnie jak wynika z ustaleń w ostatnim dziesięcioleciu przypadającym przed datą powstania niezdolności do pracy ustaloną w oparciu o niekwestionowaną przez wnioskodawczynią powyższą opinię biegłego mąż wnioskodawczyni nadal nie legitymował się łącznym okresem ubezpieczenia w wymiarze co najmniej 5 lat okresów składkowych i nieskładkowych. Z ustaleń wynika bowiem, że pomiędzy dniem 30 listopada 1992 roku a dniem 1 marca 2007 roku nie udokumentowano żadnego okresu ubezpieczenia męża wnioskodawczyni.

Stosownie do art. 6 k.c., ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne.

Z ostrożności procesowej podnieść należy, że nie jest możliwe ustalanie dodatkowego wymiaru okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym zmarłego wyłącznie na podstawie twierdzeń wnioskodawczyni. Twierdzenia te muszą być udowodnione. Wskazać należy, iż nie jest rzeczą sądu zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie, ani też Sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 232 k.p.c.). Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 3 k.p.c.), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 k.p.c.) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 k.c.). Stanowisko takie zawarł Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 grudnia 1996r. sygn. akt I CKU 45/96 (opubl. OSNC z 1997r., z.6-7, poz.76). Podobnie, w wyroku z 7 października 1998 r., II UKN 244/98, OSNAPiUS 1999, nr 20, poz. 662, Sąd Najwyższy stwierdził nawet, że od 1 lipca 1996 r. nastąpiło zniesienie zasady odpowiedzialności sądu za wynik postępowania dowodowego, także w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych.

Zatem to na wnioskodawczyni spoczywał procesowy obowiązek wykazania spełnienia warunków koniecznych do przyznania renty rodzinnej w postaci odpowiedniego wymiaru okresów składkowych. Tymczasem wnioskodawczyni nie kwestionowała wymaganych okresów ubezpieczenia i nie zgłaszała żadnych wniosków dowodowych wskazujących na możliwość doliczenia dodatkowych okresów składkowych i nieskładkowych do ustalonych wymiarów tych okresów,

zarówno do 5-letniego przypadającego w 10-leciu poprzedzającym zgon męża wnioskodawczyni, jak i do 30-letniego stażu ogólnego.

Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do przyznania dochodzonego świadczenia i w tym stanie rzeczy Sąd Okręgowy, uznając słuszność zaskarżonej decyzji, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak w sentencji wyroku.

K. P.